

być nawet jeszcze wyższy: BUCZYŃSKI, PRZEWOŹNY (2005: Wiad. entomol., 24, 2: 69-76) sugerują kategorię EN. Tym bardziej interesujące jest jego występowanie w silnie przekształconej i intensywnie użytkowanej rolniczo, centralnej części Wyżyny Lubelskiej. Można go zatem traktować jako relikwyt pierwotnej fauny tego regionu.

Autorzy serdecznie dziękują panu Bogusławowi DARAŻOWI za pomoc w badaniach terenowych w okolicach Dubiecka.

Paweł BUCZYŃSKI, Zakł. Zool. UMCS, Lublin
Marek PRZEWOŹNY, Zakł. Zool. Ogólnej UAM, Poznań

436. Nowe stanowiska trzech gatunków z rodzaju *Cymindis* LATREILLE, 1806 (*Coleoptera: Carabidae*) na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej

New localities of three species of the genus *Cymindis* LATREILLE, 1806 (*Coleoptera: Carabidae*) in the Wielkopolska-Kujawy Lowlands

KEY WORDS: *Coleoptera*, *Carabidae*, *Cymindis angularis*, *Cymindis humeralis*, *Cymindis vaporariorum*, records, Wielkopolska-Kujawy Lowlands, W Poland.

Rodzaj *Cymindis* LATR. obejmuje około 200 gatunków, z czego w Polsce stwierdzono dotychczas 6. Są to chrząszcze przeważnie rzadko i pojedynczo odławiane (z wyjątkiem nieco częstszego *Cymindis vaporariorum*). Z tego względu brakuje nowych potwierdzeń ich występowania oraz danych o nowych stanowiskach (większość informacji z literatury pochodzi sprzed kilku dziesięcioleci). W ostatnich latach udało się odnaleźć kilka nowych stanowisk chrząszczy z tego rodzaju. Wszystkie okazy odłowiono na stanowiskach w borze świeżym (*Leucobryo-Pinetum*) z drzewostanem w wieku od 71 do 90 lat.

Cymindis angularis GYLLENCHALL, 1810

– Nadleśnictwo Sieraków, Leśnictwo Bucharzewo (UTM: WU73), oddz. 304b, 25 IX 2003 – 2 exx., leg. I. KORCZYŃSKI, det. P. SIENKIEWICZ.

Znany ze Środkowej oraz Centralnej Europy i Zachodniej Syberii. Według dotychczasowych informacji, preferuje miejsca nasłonecznione, skąpo pokryte roślinnością. W Polsce rzadko znajdowany. Z Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej po raz pierwszy stwierdzony w 1997 roku na stanowiskach w okolicy miejscowości Kiszkowo (XU53) oraz Jadwiżyn (XU19) (SIENKIEWICZ 1999, Wiad. entomol., 17, 3–4: 196; JASKUŁA, RUTA 2003, Wiad. entomol., 21, 4: 251-252).

Cymindis humeralis (FOURCROY, 1785)

– Nadleśnictwo Sieraków, Leśnictwo Bucharzewo (WU73), oddz. 304b, 25 VIII 2003 – 2 exx., 25 IX 2003 – 3 exx.; oddz. 269g, 25 VIII 2003 – 1 ex., leg. I. KORCZYŃSKI, det. P. SIENKIEWICZ.

Zamieszkuje prawie całą Europę i północną część Afryki. Podobnie jak poprzedni gatunek preferuje suche i nasłonecznione miejsca; znajdowany również na obrzeżach lasów. Ostatnie dane z literatury na temat jego występowania na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej pochodzą z 1939 roku (BURAKOWSKI i in. 1974: Kat. Fauny Pol., Warszawa, XXIII, 3: 1-430).

Cymindis vaporariorum (LINNAEUS, 1758)

– Nadleśnictwo Włoszakowice, Leśnictwo Stare Drzewce (WT83), oddz. 225a, 8 IX 2003 – 1 ex., leg. I. KORCZYŃSKI, det. P. SIENKIEWICZ.

Gatunek euro-syberyjski, zasiedla tereny otwarte oraz widne lasy sosnowe. Choć jest to najczęstszy z omawianych gatunków, ostatecznie informacje z literatury o jego występowaniu na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej pochodzą z 1963 roku (BURAKOWSKI i in. 1974: *ibid.*).

Badania przeprowadzono w ramach Grantu KBN nr 0488/P06/2000/23.

Ignacy KORCZYŃSKI, Kat. Entomol. Leśnej AR, Poznań
Paweł SIENKIEWICZ, Kat. Entomol. AR, Poznań

437. Nowe stanowiska *Cicindela arenaria viennensis* SCHRANK, 1871 (*Coleoptera: Carabidae*) na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej i Wyżynie Małopolskiej

New records of *Cicindela arenaria viennensis* SCHRANK, 1871 (*Coleoptera: Carabidae*) in the Wielkopolska-Kujawy Lowlands and Małopolska Uplands

KEY WORDS: *Coleoptera, Carabidae, Cicindela arenaria viennensis*, new records, Wielkopolska-Kujawy Lowlands, Małopolska Uplands, Central Poland.

Cicindela arenaria viennensis SCHRANK jest gatunkiem rozsiadłym od Francji poprzez Europę Środkową po Syberię Zachodnią. W Polsce jest rzadko i pojedynczo spotykany – wykazywany z nielicznych stanowisk w poszczególnych krainach. Był podawany m.in. z Guberni Radomskiej na Wyżynie Małopolskiej oraz kilku stanowisk na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej (BURAKOWSKI i in. 1973: *Kat. Fauny Pol., Warszawa, XXIII, 2: 1-232*). W ostatnich latach stwierdzono występowanie tego gatunku na nowych stanowiskach wspomnianych krain. Informacje te są warte odnotowania, ponieważ brakuje w literaturze potwierdzeń występowania *C. a. viennensis* w Polsce, a cytowane dane pochodzą często sprzed ponad 60 lat. Poniżej wymieniono nowe stanowiska:

- Nizina Wielkopolsko-Kujawska: Sieniawa (UTM: WU20), 20 VI 2005 – 4 ex., 10 VII 2005 – 25 ex, nieczynne wyrobisko węgla brunatnego, leg. M. BUNALSKI et A. ŁĘSZCZAK, det. P. SIENKIEWICZ;
- Wyżyna Małopolska: Radom - Wincentów (EC10), 17 VI 2003 – 2 ex., piaskownia, leg. M. MIŁKOWSKI (MM), 3 VII 2003 – 1 ex., piaskownia, leg. MM et T. ODER, 1 VIII 2004, 24 VI 2005, 23 VII 2005 – kilkadziesiąt osobników, na składowisku odpadów paleniskowych węgla, leg. MM.

Ten najmniejszy, rodzimy gatunek trzyczca występuje na silnie nasłonecznionych glebach, które charakteryzuje podsiąkająca woda gruntowa. Pierwsze chrząszcze w okolicach Radomia zaobserwowano na brzegu wypełnionej wodą piaskowni. Następne osobniki stwierdzono na pobliskim składowisku odpadów paleniskowych węgla kamiennego, użytkowanym przez Elektrociepłownię „Radom”. Powierzchnię składowiska pokrywa szary, w stanie suchym mocno pyłący substrat przypominający cement. Chrząszcze przebywały w eksploatowanej części składowiska, w rejonie gdzie zrzucana jest woda z popiołem (pulpa). Obrzeża eksploatowanej części porośnięte są z rzadka roślinnością trawiastą. Gatunkiem to-